

Ostrovharjeva 2, 1215 Medvode

Erasmus+

Poročilo o opravljeni mobilnosti: **KA1- LEARNING MOBILITY OF INDIVIDUALS, FINSKA** (Hyvinkaa, 6.11.- 10.11.2018)

Z letalom smo iz Ljubljane preko Istanbula prileteli v Helsinke, in prepotovale 3800 km zračne linije. Iz letališča smo se z vlakom peljale proti severu, v 50 km oddaljeno mesto Hyvinkaa.

Moji prvi vtisi ob prihodu so bili, da je mesto čisto, prijazno pešcem in kolesarjem, z malo avtomobilskega prometa, zadržanimi, vendar prijaznimi ljudmi, obdano z borovimi gozdovi, katerih vonj je bilo zaznati v svežem in ostrem zraku.

Drugo jutro, smo se z izposojenimi kolesi odpeljale v Vrtec Kruununmaa, kjer so preteklo šolsko leto obeležil deseto obletnico ustanovitve. Obiskuje ga 100 otrok, za katere skrbi 21 zaposlenih (kuharica, čistilka, 8 vzgojiteljic, 9 negovalk, 2 asistentki in ravnateljica). Ob dogovorjenem času, nas je prijazno sprejela gospa ravnateljica Outi Salonsaari, ki nam med kratkim ogledom vrtca predstavila prostorsko ureditev. Opazila sem, da je vrtec izredno prostoren. Igralnice so svetle, s pregrado razdeljene na dva dela. Hodniki dolgi in široki, uporabljajo jih kot podaljšek igralnic, kjer se otroci lahko igrajo, gibajo in ustvarjajo. V vsaki igralnici je opremljena kuhinja, fotelj in manjša zofa, kar prispeva k domačnosti prostora. Pohištvo je standardne višine. V garderobah imajo sušilce in sušilni sistem, za sušenje otroških oblačil, velike umivalnike in police za škornje.

Velik del dopoldneva smo preživele v skupini otrok starih od 1-3 leta. Vzgojiteljica, dve varuški, asistentka in študentka, so bile dostopne, komunikativne in prijateljske, zato smo se brez težav vključile v dogajanje. Z veseljem so odgovarjale na vsa zastavljena vprašanja. Predstavile so nam dnevno rutino in način dela v skupini. Spoznali smo priljubljenega finskega pravljичnega junaka Moomina, ki ga vzgojiteljice pri svojem delu uporabijo kot motivacijsko sredstvo. Otroci so bili sprva zadržani. Ker smo se jim priključile pri igranju v igralnih koticih, so se nam kmalu približali. Presenečena sem bila nad izborom igrač, ki sem jih opazila v igralnici. Ker je Finska država, bogata z gozdovi in poznana po izdelovanju unikatnih izdelkov iz lesa, sem pričakovala, da bodo imeli otroci za igro na voljo več lesenih igrač. Prevladujejo igrače iz umetnih materialov. Kasneje sem opazila, da v vrtcu otroke spodbujajo k uporabi, igranju in ustvarjanju z naravnimi materiali, ki jim jih ponuja zunanje okolje. Otroci se v naravi znajdejo brez težav, nihče se ne dolgočasi, vsi raziskujejo in si samostojno najdejo zaposlitev.

Knjižni koticiki so bili bogato založeni s knjigami, ki niso bile strgane in zmečkane. Otroci imajo opazno spoštljiv odnos do inventarja in igrač.

S 4 otroki in 3 strokovnimi delavkami smo se odpravile v gozd. Gozd je lep prehod, prevladujejo borova drevesa, v njem je opaziti različne lišaje, mah, borovničevje in skale različnih oblik in velikosti. Otroci so vešči gibanja po gozdnih tleh. Ko kdo izmed njih pade, brez joka samostojno vstane in gre naprej. Vzgojiteljice imajo brez izjeme izredno lep in potrpežljiv odnos do otrok. Vsak izmed njih je viden, slišan, nikoli zapostavljen in prezrt. V oddelkih je čutiti pozitivno in sproščeno klimo.

V gozdu smo se sprehodili do manjše kočice, ki je v lasti vrtca. V njej smo na odprtem ognjišču zanetili ogenj, popili čaj, otroci so pojedli malico. Vse v izredno prijetnem vzdušju. Na prostem smo iskali borovnice in jih dejansko našli. Poleti jih nabirajo ves čas. Z njimi slikajo na papir, jih nizajo na vrvice, iz njih pripravijo pite. Naleteli smo na mrtvega ježa, kar je vzgojiteljica izkoristila za pogovor in učenje v naravi.

Ob vrnitvi smo skupaj pojedli kosilo. Kosilo v vrtec pripeljejo iz bližnje bolnišnice. Hrano, ki je mrzla oz. zamrznjena pogreje in razdeli kuharica. Otroci zaužijejo tri obroke. Sadja v vrtcu nimajo, saj je predrago. Ko sem jim razložila, kako pestro in skrbno izbrano hrano (lokalno in ekološko pridelano) uživajo naši otroci so bili vidno navdušeni. Tudi same se zavedajo, da je slaba kvaliteta hrane pomanjkljivost njihovih vrtcev. Imele smo možnost za ogled preostalih igralnic, interakcijo s starejšimi otroki, in komunikacijo s strokovnimi delavkami. V pedagoški sobi smo ravnateljici in vzgojiteljicam

pripravile predstavitev Slovenije, Vrtca Medvode in slovenskega šolskega sistema. Po predstavitvi smo diskutirale o delu in pogojih v inštitucijah obeh držav. Našle smo vzporednice, prednosti in pomankljivosti.

Menim, da smo s prezentacijo v različnih pogledih naredile vtis na finske kolegice.

Preostali del popoldneva smo namenile kolesarjenju in raziskovanju mesta Hyvinkaa.

Tretji dan, smo se v družbi desetih otrok in treh vzgojiteljic ponovno odpravili v gozd. Otroci so bili iz dveh različnih skupin. Normativi jim omogočajo, da so tekom dopoldneva razdeljeni v manjše skupine po 5 ali 6 otrok. Posledično imajo otroci več prostora, so umirjeni, med njimi le redko prihaja do konfliktov. Vzgojiteljice si za delo in komunikacijo s posameznikom lahko vzamejo več časa. Nekateri odidejo v gozd, drugi na igrišče tretji ostanejo v igralnici, kjer ustvarjajo. Ker je v vrtcu eden izmed skupnih ciljev tudi ta, da se otroci iz drugih skupin med seboj spoznavajo, pridobivajo izkušnje med različnimi starostmi, so sočutni in kolegialni, se skupine povezujejo na različne načine.

Otroci so se v gozdu igrali z naravnim materialom, plezali po skalah in drevesih. Med tem so padali, se kotalili po tleh, eden izmed dečkov se je zataknil na vejo drevesa in na njej obvisel, vsi so bili blatni od nog do glave. Zaradi tega se nihče ni pritoževal ali jokal. Vzgojiteljice so bile mirne, nobena izmed njih ni nikoli povzdignila glasu. Ena izmed deklic je vsaj 15 minut ležala na tleh in nepremično zrla v zrak. Vzgojiteljico sem vprašala, če je deklica dobro. »Yes, she is on Sky channel«, mi odgovori. V gozdu se pogosto vsi uležajo na tla, in v tišini iz povsem drugačne perspektive opazujejo naravo, ki jih obdaja.

Nato vsak pripoveduje o svojih občutjih in opažanjih, ostali mu prisluhnejo. Kasneje smo se ponovno ogreli ob ognju, ki so ga zakurili v koči. Ob vrnitvi v vrtec, so otroci risali v dnevnike. Predšolski otroci v vrtcu vsakodnevno vodijo svoj dnevnik. Vanj narišejo tisto, kar se jim je tekom dneva najbolj vtisnilo v spomin. Vzgojiteljici ob risbo dopišeta otroški komentar.

Obiskale smo Osnovno šolo Puolimatka. Sprejel nas je ravnatelj Lasse Luostarimaki, prijazen in uglajen gospod, s katerim smo si izmenjale nekaj osnovnih informacij o njihovem in našem šolskem sistemu. V šoli imajo razred za priseljence, v katerem otroci preživijo 300 dni in se učijo le finski jezik. Nato jih integrirajo med ostale otroke. Kljub temu, da Finci veljajo za konzervativen narod, ravnatelj pove, da so otroci priseljencev toplo sprejeti v novo družbo.

Ogledale smo si umetniški razred, ki deluje v okviru sodelovanja med vrtcem in šolo. Starost otrok je od 5-8 let. Njihov program in način dela je izredno zanimiv. Otroci si sami izberejo in nato skupaj izglasujejo teme, ki jih bodo obravnavali tekom šolskega leta. Delo je v nadaljevanju skrbno načrtovano. Strokovne delavke si prizadevajo, da vsak posameznik ves čas napreduje na višji nivo in krepi svoja znanja na vseh področjih razvoja. Velik poudarek je na dramskem izražanju. Kljub prednostim programa je vzgojiteljica priznala, da imajo otroci kasneje, ob vključitvi v tretji razred redne osnovne šole precej težav s prilagajanjem.

Popoldan smo se z vlakom odpravile v Helsinke, kjer smo si ogledale nekaj znamenitosti in se sprehodile po centru mesta.

Četrty dan, sva z Matejo dve uri na prostem vodili gibalno dejavnost po metodologiji Fit4kid. Otroci so bili motivirani in zvedavi, vendar smo lahko opazile, da se s podobnimi dejavnostmi še niso srečali. Presenetilo nas je dejstvo, da so slabo fizično pripravljene. Po nekaj minutnem teku so bili povsem upehani. Precej težav so jim povzročale manipulacije s športnimi rekviziti, opazile smo slabše razvite finomotorične spretnosti in koordinacijo. Upoštevali so navodila, prisluhnili drug drugemu, sodelovali med seboj in izkazali veliko mero kolegialnosti. Vadba jim je bila všeč, kar so kasneje z risbami in izjavami izrazili v svojih dnevnikih. Tudi vzgojiteljice so bile navdušene nad videnim, in novo pridobljenim znanjem. Za projekt Fit4kid še niso slišali.

Z Outi smo se poslovile. Pohvalila je našo pozitivno energijo, zanimanje za njihov način dela, predstavitev, ki smo jo pripravile, ter odnos do otrok in vzgojiteljic.

Idealen vrtec bi bil, če bi lahko združili najboljše iz naših in finskih vrtcev.

Izmenjavo sem doživela kot dragoceno izkušnjo, ki mi bo navdih pri nadaljnjem delu.

